

چه طور می شود به دولت کمک کرد؟

محمد امین ایمانجانی
مدیر مسئول

استعفای ظریف پس از استیضاح همتی، دولت مسعود پزشکیان را در متفاوت ترین موقعیت ۸ ماه اخیر قرار داده است. در این لحظه پیچیدگی ماجرا در این است که چطور می توان نسخه های پیچید که در شرایط مهم و حساس، هم اجماع بر سر تولید کارآمدی مخدوش نشود هم استقلال قوا حفظ شود و هم روح قانون آسیب نبیند؟ مخاطب متن از اینجا به بعد کسانی که قصد دارند از دولت پزشکیان دولت مستعجل بسازند، نیست. تکلیف آن ها مشخص است، قیچی مستعجل سازی دولت دو لبه دارد؛ نخست رادیکال های تجدیدنظرطلبی در جریان اصلاحات که پزشکیان آن طور که باید و شاید به سازشان نرخصیده و دوم جریانی که هنوز رخت و لباس انتخابات را از تن دریناورده و سال هاست رؤیای پاستور را می بیند و هرروز و دقیقه را میتینگ انتخاباتی می بیند. این دو جریان علی رغم همه اختلاف های ظاهری خواسته و یا ناخواسته می خواهند یک پیام مشترک به مردم بدهند؛ راه تغییر از مسیر صندوق مسدود است. آخر خط آن ها پایان مردم سالاری دینی و بردن ایران به مسیر آشوب یا دیکتاتوری است.

اما آن ها که می خواهند به دولت کمک کنند و با دو جریان رادیکال مرزگذاری دارند باید چه کنند؟ کمک اول، باور همه ارکان و اضلاع همگرا به این مسئله است که آمدن و رفتن یک وزیر و مواجهه قانونی با معاون رئیس جمهور به معنای نفی کل دولت یا دست اندازی به ایده دولت نیست، چه بسا برخی تغییرات به اصلاح روند دولت در راستای ایده اش کمک کند.

کمک دوم، تشریح این مسئله است که وفاق باید بر سر ایده های مشترک برای حل مسائل کشور شکل بگیرد، پس یک کمک مهم سوق دادن دولت به سمت ایده هایی چون توسعه اجتماعی است که کابینه پزشکیان هم در نظر و عمل زمینه اجرای آن را دارد. کمک سوم، باور منتقدان به این مسئله که همگرایی با دولت به معنای به رسمیت شناختن پایگاه اجتماعی متفاوت دولت است. پزشکیان در انتخابات ۱۴۰۳ در حوزه های مختلف اجتماعی و سیاسی وعده هایی داده که باید تلاش شود آن هایی که در راستای قانون اساسی و برنامه های توسعه کشور است، رنگ واقعیت ببیند. کمک چهارم، لزوم همگرایی تشکیلاتی و نظام مند برای مقابله با دو جریان رادیکال مستعجل سازی است. آن ها می خواهند خط حاکمیت دوگانه و خط ناکارآمد سازی حاکمیت را با هم به پیش ببرند، پس هر اقدامی که حاکمیت دوگانه را تشدید کند یا منجر به بر ساخت ناکارآمدی شود کمک به ایده رادیکال هاست و باید جلوی آن را گرفت.

کمک پنجم، تعریف و کار بست نقد منصفانه برای کمک به دولت است. در این ماجرا اولاً دولت باید سعه صدر خود را بالا ببرد، ثانیاً منتقدان باید بدانند جو ری نقد یا کنش سیاسی انجام ندهند که اصل نقد کردن دولت امری پرهزینه شود، به نحوی که موجب انسداد نقد و کنشگری سیاسی شود. بردن دولت به گوشه رینگ ممکن است واکنش هایی را در حاکمیت داشته باشد که کلاً باعث منتفی شدن امکان نقد بشود. کمک ششم، صیانت از جایگاه و شخصیت خود رئیس جمهور است. آن هایی که دوران حسن روحانی و کشمکش های خود ساخته او در سیاست داخلی را به یاد دارند، بیشتر از بقیه به این مزیت پزشکیان آگاهند، که شخصیت خود رئیس جمهور فعلاً از باب مردمی بودن، عدالت خواه بودن و آشوب زنی نبودن، شخصیتی قابل دفاع است و مادامی که به شخصیتی چون روحانی نزدیک نشده، هم خود رئیس جمهور، هم نزدیکانش و هم منتقدانش باید به نحوی رفتار کنند که بتوان به اجماع بر سر منافع ملی فکر کرد.

استعفای دوباره ظریف به خاطر قانون مشاغل حساس
رابطه او با دولت پزشکیان را تغییر نخواهد داد

همه می دانند

دار و دسته نتورکی ها

«فرهیختگان»

روند ۲ دهه فعالیت

شرکت های بازاریابی

شبکه ای را بررسی کرد

اثر «در سایه سرو» جایزه انیمیشن کوتاه اسکار را برد

قدرت نمایی انیمیشن ایرانی

نود و هفتمین دوره اسکار برگزیدگانش را شناخت

سینمای زیرزمینی ایران زمین خورد

۱۱۶ دانشگاه آمریکا سند هوش مصنوعی نوشتند

برخلاف دانشگاه های ایران، آمریکایی ها تکلیف خود را
با هوش مصنوعی در آموزش عالی مشخص کردند

۵۰۴

۱۲

ادعای رسانه های صهیونیستی درباره تجزیه جبل الدروز جقدر واقعیت دارد؟

رؤیای آشفته خاور میانه موزاییکی

۸

۱۶

۱۳

۲

سه شنبه
۱۴ اسفند ۱۴۰۳
۳ رمضان ۱۴۴۶
۴ مارس ۲۰۲۵

شماره
۴ ۳ ۶ ۹
صفحه
۱۶
تومان
۱۰۰۰۰

فرهیختگان